

[Dvě krátké poznámky]

Ladislav Hejdánek

◆ diktát, česky, vznik: nedatováno

◆ dictate, Czech, origin: nedatováno

[Dvě krátké poznámky]

[strojový, neredigovaný přepis – model Gemini Pro 3 preview]

Prvního sedmý, poznámka.

Nestačí říkat, že lidský subjekt vstupuje do běhu dějin, ale je třeba si uvědomit, že jde o vstup subjektu do lidskosti, do lidství, do lidské bytosti.

* * *

Jedenadvacátého července, Písek.

Úvody do filosofie mají své zvláštní problémy, svou nejistotu, svou pochybnost. Spočívá v tom, že vlastně do filosofie jsou uváděny již malé děti spolu s tím, jak jsou uváděny do jazyka, do světa jazyka, do jazykového světa a tím do světa řeči.

Ale je tu ještě další jeden veliký problém, který se týká něčeho docela jiného. Jak je možno uvádět do filosofie v době, kdy je filosofie v obrovské krizi? Tady zase je určitý problém, co to je krize. Stalo se takřka módou mluvit všude a ve všem o krizi a krizovosti situace a tak podobně. Není to však jenom móda, která vede filosofii a filosofy k rozpoznání, že filosofování je v krizi? Ale ta krize má docela určité a dosti zřetelné znaky. Spočívá, já to zkrátím, hlavně v tom, že určitý způsob myšlení, který vlastně, ne-li uvedl filosofii vůbec v život, tedy alespoň na více než dva a půl tisíce let ovlivnil způsob její práce, jejího myšlení, tedy tento velký kus času, velký kus vývoje je u konce. Můžeme mluvit o celé jedné epoše filosofického myšlení, která je u konce, protože byla bytostně spjatá s určitým myšlenkovým přístupem ke skutečnostem, který se ukazuje nadále být zcela neudržitelný. Jen tak jako jakýmsi označením o něm můžeme mluvit jako o předmětném způsobu myšlení nebo o předmětném myšlení.

Otázka tedy zní, jak vůbec je možný úvod do něčeho, co již skončilo nebo alespoň končí? A proč vlastně do toho máme uvádět?